

Εργασία Δομημένου Προγραμματισμού

Η βασική ιδέα της εργασίας ήταν να προσομοιώνω επομένως κινήσεις στο παιχνίδι με σκοπό να βρίσκω κάθε φορά που ήταν βέλτιστη θέση για να παίξω

- 1^η Υλοποίηση-for: (έχει λογικά λάθη δεν θα σας στείλω την πρώτη μορφή του)

Η πρώτη σκέψη ήταν να δημιουργήσω δυναμικά δέντρά με structs αλλά μάλλον δεν αυτή η υλοποίηση δυνατή στη C οπότε χρησιμοποίησα πολλές for με την μια μέσα στην άλλη. Σε κάθε επανάληψη της πρώτης for αντιστοιχούσε ένα root και κάθε επανάληψη των επόμενων for συνιστούσε ένα node. Τα roots και τα nodes αποτελούν τους συνδυασμούς που θα έπαιζαν οι 2 παίκτες. Έτσι κάθε for είχε board->column επαναλήψεις και η πρώτη αντιστοιχούσε στις κινήσεις του παίχτη , η δεύτερη του αντιπάλου και ούτω καθεξής

Για να μπορέσω να προσομοιώσω τις κινήσεις δημιούργησα μια συνάρτηση για να δημιουργώ ένα αντίγραφο του board και να παίζω της κινήσεις πάνω σε αυτό αξιοποιώντας τις συναρτήσεις που είχε ήδη το παιχνίδι .

Σε κάθε επάλαψη:

1. Ελέγχω αν είναι δυνατή η κίνηση αξιοποιώντας την CheckMove
2. Βάζω την κίνηση στο αντίγραφο του πίνακα
3. Αποθήκευω τα δεδομένα σε 3 arrays μεγέθους (αριθμός στηλών)^(αριθμό των for)=συνολικός αριθμός των επαναλήψεων-συνδυασμών.
4. Αναίρω την κίνηση όταν χρειάζεται για να παίξω την επόμενη

Τα arrays ήταν τα εξής:

- score: κρατάει τη διαφορά των σκορ των δυο παικτών σε περίπτωση ισοπαλίας σε κάθε συνδυασμό
- scoremax: κρατάει τη διαφορά των σκορ των δυο παικτών σε κάθε συνδυασμό

- scoreIndex: κράταει τη πρώτη κίνηση-root για τα οποία ισχύουν τα προηγούμενα

Οι επιπλέον συναρτήσεις που έφτιαξα είναι οι εξής:

- col_vs_row: Δεν δουλεύει. Σκοπός της ήταν να βρίσκει τις κένες θέσεις κοντά εκεί που παίζει ο παίχτης
- finder: επιστρέφει 1 αν ο παίχτης έχει περισσότερες κενές θέσεις απο τον αντίπαλο 0 αν αν έχουν ίσες και -1 αν ο αντίπαλος έχει περισσότερες
- free_spaces_0: επιστρέφει 1 αν και οι 2 παίχτες έχουν 0 κενές θέσεις πάνω η δίπλα απο το μέγιστο σκορ τους

Αρχικός σκοπός ήταν να συνδύασω τα δεδομένα που θα παρήχαν οι προηγούμενες συναρτήσεις και τα σκορ σε κάθε συνδυασμό ώστε να βαθμολογώ την κάθε κίνηση και να παίζω στην καλύτερη θέση. Επίσης θα απέρριπτα τις κινήσεις-roots που οδηγούσαν σε πολλές ήττες. Ωστόσο δεν κατάφερα να βρώ κάποιον αποδοτικό τρόπο. Αν και μερικές φορές κέρδιζε ο τρόπος που υπολόγιζε το σκορ θεωρούσε ευνοϊκές και τις πιθανές "χαζές" κινήσεις του αντιπάλου. Έτσι έκανα τον αλγόριθμο κοντόφθαλμο (έχει βάθος 4 , δηλαδή 4 for) καθώς το πλήθος των συνδυασμών αυξάνεται εκθετικά με την αύξηση των for και εφόσον δεν βρήκα κάποιον αποδοτικό τρόπο για να εκμεταλλευτώ τα δεδομένα που είχα για καθε συνδυασμό δεν θεώρησα σκόπιμο να έχω πολλές επαναλήψεις. Ο παίχτης ουσιαστικά παίζει πλέον εκεί που θα αυξήσει το σκόρ του κατα 1. Μερικές συνθήκες που θα έβαζα επιπλέον αν δούλευε η συνάρτηση για τις κενές θέσεις:

Αν το σκορ του παίχτη στο πραγματικό board είναι ίσο με το σκορ του αντιπάλου και το πλήθος των κενών θέσεων του παίχτη ήταν λιγότερες απο του αντιπάλου τότε να παίζει εκεί που αντίπαλος δεν αυξάνει το σκορ του. Έτσι δεν επιτρέπω στον παίχτη να παίζει σε θέσεις που δεν έχουν "μέλλον". Το ίδιο συμβαίνει και ο παίχτης έχει πετύχει τόσους πόντους οσου και οι στήλες ή σειρές ώστε να μην αφήσω τον αντίπαλο να φτάσει το σκορ μου.

Επιπλέον αν το σκορ του παίχτη είναι ίσο με το σκορ του αντιπάλου και δεν έχει άλλες κενές θέσεις (δηλαδή το παιχνίδι παει για ισοπαλία) ο παихτής να παίζει εκεί που αυξάνει το δευτερεύων σκορ

Ο αλγόριθμος χωρίς τις επιπλέον συναρτήσεις επιστέφει κανονικά τιμές αλλά δεν ήταν καθόλου “έξυπνος”. Πχ καμιά φορά έπαιζε σε σειρές ενώ αντίπαλος σε στήλες αλλά το μέγιστο σκόρ που θα έφτανε θα ήταν μικρότερο απο το σκορ του αντιπάλου.

➤ 2^η Υλοποίηση-negamax:

Επειδή ο πρώτος αλγόριθμος δεν εκμεταλλευόταν τη “διορατικότητα” του προσπάθησα να βρω βιβλιογραφία για το πως να δημιουργήσω έναν τέτοιο αλγόριθμο. Έτσι βρήκα μια έκδοση ενός min-max αλγορίθμου τον negamax. Ο negamax ουσιαστικά είναι ένας αναδρομικός αλγόριθμος που και αυτός προσομοιώνει τις επόμενες κινήσεις και βασιζόμενος στο πίο είναι το μέγιστο σκορ, τις κινήσεις που έχουν παιχτεί, το σκορ του αντιπάλου και του παίχτη προβλέπει αν στις επόμενες κινήσεις ο παίχτης χάνει, κερδίζει η θα φέρει ισοπαλία και παίζει ανάλογα. Για να τον υλοποιήσω δημιούργησα μία αναδρομική συνάρτηση που προσομοιώνε περιπτώσεις, τις βαθμολογούσε με μια συνάρτηση εκμεταλλευόμενος τα προηγούμενα δεδομένα και επέλεγε την καλύτερη κίνηση. Αυτό προυπέθετε βέβαια να κάνεις πάρα πολλές προσομοιώσεις και η δυναμικότητα του board δημιουργούσε προβλήματα. Αν και φαίνεται να είναι αποδοτικός σε μικρούς πίνακες σε μεγάλους δεν μπορεί να τρέξει καν το πρόγραμμα. Ακόμα και αν περιορίζα την αναδρομικότητα του για να παίζει σε μεγάλους πίνακες τότε δεν ήταν αποδοτικός καθώς δεν προλάβαινε να τρέξει όσες φορές χρειαζόταν. Επίσης δεν βρήκα κάποιο τρόπο για να εισάγω την περίπτωση ισοπαλίας στον negamax. Εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν καταλάβαινα και πλήρως τον αλγόριθμο δεν ασχόληθηκα περαιτέρω

<http://blog.gamesolver.org/solving-connect-four/03-minmax/>

➤ 3^η Υλοποίηση(Θα σας στείλω τον κώδικα αλλά δεν νομίζω ότι έχει νόημα να τον δείτε, τον έκανα περιττά πολύπλοκο)

Οι δυο προηγούμενοι αλγόριθμοι με οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι δύσκολα διαχειρίζονται οι πολλές αναδρομικότητες και οι προβλέψεις πόσο μάλλον σε έναν δυναμικό πίνακα και προσπάθησα να φτιάξω έναν πιο απλό αλλά αποτελεσματικό αλγόριθμο χωρίς προβλέψεις που

βασίζεται ουσιαστικά στη συνάρτηση της 1^{ης} υλοποίησης που υπολόγιζε τις κενές θέσεις. Οι συναρτήσεις αυτή την φορά ήταν οι εξής:

- `col_vs_row` (spoiler alert: πάλι δεν δουλεύει): είναι η συνάρτηση της πρώτης υλοποίησης αλλά ελαφρώς τροποποιημένη. Αυτή τη φορά επιστέφει 1 αν ο παίχτης έχει το `max` στις στήλες, 0 αν είναι ίσα και -1 αν είναι στις γραμμές. Παράλληλα κάνει call by reference σε δύο μεταβλητές που περιέχουν τα `max` κενά σε στήλες και σειρές. Η λογική της είναι να υπολογίζει τη μεγαλύτερη σειρά διαδοχικών ψηφίων στα `rows`, να κρατάει τη θέση του τελευταίου ψηφίου, του πρώτου και το `row` στο οποίο υπήρχε αυτή. Στη συνέχεια υπολόγιζε στο `row` που βρήκε πόσα 0 είχε δεξιά και αριστερά από το `maxrow` και τα άθροιζε (αν υπήρχαν). Στα `columns` όταν βρίσκει μια μέγιστη σειρά κρατάει τη θέση του τελευταίου ψηφίου. Στη συνέχεια ελέγχει της θέση του ψηφίου που βρίσκεται στην ίδια στήλη και στη σειρά που η διαφορά της θέσης του τελευταίου ψηφίου με τη μέγιστη σειρά. Αν είναι 0 τότε οι κενές θέσεις είναι (θέση του τελευταίου ψηφίου +1)-`max`. Ωστόσο αυτή η συνάρτηση εξακολουθούσε να παρουσιάζει πολλά προβλήματα και τελικά δεν δούλεψε

Παραδείγματα

Στήλη:

0

0

1

1

1

2

Ας υποθέσουμε ότι αυτή είναι η στήλη 0. Στη σειρά `tempy=4` βρίσκεται το τελευταίο ψηφίο της σειράς από 1 και το `maxrow=3`. Τώρα ελέγχουμε το ψηφίο `board[4-3][0]` το οποίο είναι ίσο με 0. Άρα το `max_col0=(tempy+1)-maxrow=2`

Η συνάρτηση όμως παρουσίαζε πολλά προβλήματα και κάθε φορά που έλυνα κάποιο τα προβλήματα πολλαπλασιάζοταν. Η περιπλοκότητα της συνάρτησης αυξήθηκε δραματικά όταν συνειδητοποιήσα ότι θα μπορούσαν να υπάρχουν πολλές ίσες σειρές διαδοχικών αριθμών που έχουν το μέγιστο οπότε έπρεπε να επιλέξω τη σειρά που είχε τις μέγιστες κενές θέσεις δίπλα ή απο πάνω της (σε row ή column) και οπότε έπρεπε να αποθηκεύω τα δεδομένα για κάθε σειρά σειρά σε ένα struct*. Το γεγονός ότι δεν έχω πολύ εμπειρία με τον προγραμματισμό με οδήγησε στην δημιουργία μια εξαιρετικά πολύπλοκης συνάρτησης που δεν δούλευε, είχε πάρα πολλές μεταβλητές και ακόμα και αν τις εκτύπωνα δεν μπορούσα να βρω το λάθος

- where: χρησιμοποιεί την col_vs_row και επιστρέφει τις μέγιστες κενές θέσεις ανάλογα με το που παίζει μαλλον ο παίχτης. Πχ αν επιστρέφει 1 η col_vs_row αυτή θα επιστρέφει τα μέγιστα κενά στις στήλες ενώ αν επιστρέφει 0 επιστρέφει το περισσότερα κενά

Δημιουργώ πάλι ένα αντίγραφο του board και δοκιμάζω αρκετές συνθήκες.

- Αν τα μέγιστα κενά του παίχτη μου είναι μεγαλύτερα ή ίσα του αντιπάλου χωρίς να είναι 0 μέσω μιας for βλέπω σε ποιά θέση θα μειώθουν τα μέγιστα κενά ώστε να παίξω εκεί με την προϋπόθεση ότι θα αυξηθεί και το σκορ μου
- Αν τα μέγιστα κενά του παίχτη μου είναι λιγότερα απο του αντιπάλου τότε παίξω εκεί που θα έπρεπε να παίξει αντίπαλος μου δηλαδή στη θέση με τα περισσότερα κενά και εκεί που θα αυξανόταν το σκορ του αν έπαιζε σε εκείνη τη θέση
- Αν τα μέγιστα κενά του παίχτη μου είναι 0 θα προσπαθήσω να κερδίσω το παιχνίδι σε ισοπαλία. Έτσι μέσω μιας for ελέγχω που θα αυξηθεί το δευτερεύων σκορ σε περίπτωση ισοπαλίας. Βέβαια υπάρχει και μια περίπτωση ο αντίπαλος να πάει να χτίσει και ένα δεύτερο μέγιστο σκορ και να ξεπεράσει το πρώτο και γι αυτό πρώτα ελέγχω τη περίπτωση που πάει να γίνει αυτό για να παίξω σε εκείνη τη θέση

- Επίσης επειδή δεν παίζω διαγώνια και θα ήθελα να αποφύγω το γεγονός να παίξει διαγώνια και να μου στήσει παγίδα αφήνοντας τον να παίζει από πάνω μου όταν του δημιουργώ το κατάλληλο σκαλοπάτι θα προσπαθούσα να αποτρέψω αυτή την περίπτωση (αν υλοποιούσα αυτόν τον αλγόριθμο μάλλον θα ήταν αποδοτικός στον random). Ο τρόπος που σκέφτηκα ήταν ότι αν ο αντίπαλος ήθελε να παίξει στη διαγώνιο θα έπρεπε να παίξει σε μια ακραία θέση και θα περίμενε κάποια στιγμή να παίζω εγώ από δίπλα του για να του δημιουργούσα το σκαλοπατάκι. Έτσι θα έβαζα προϋπόθεση να μην παίζει ποτέ δίπλα στην πρώτη θέση του αντίπαλου μέχρι να αναγκάζοταν να παίξει αυτός

Θεωρώ ότι αν δούλευε η συνάρτηση με τα κενά ο αλγόριθμος θα ήταν αρκετά αποδοτικός. Επίσης επειδή όλα τα return ήταν μέσα σε συνθήκες θα έβαζα στο τέλος σαν δικλείδα ασφαλείας να παίξει ο random. Νομίζω ότι αν είχα ξεκινήσει να δουλεύω την 3^η υλοποίηση από την αρχή και ξαναέφτιαχνα την συνάρτηση με τα κενά χωρίς τις περιττές πολυπλοκότητες ίσως κατάφερνα να δημιουργήσω έναν ικανοποιητικό αλγόριθμο. Το κυριότερο λάθος μου νομίζω είναι δεν προσπάθησα να δουλέψω πιο απλά και αποτελεσματικά.

➤ Πίσω στην αρχή

Μετά από ακόμα μια αποτυχημένη προσπάθεια και λίγες ώρες πριν τη λήξη της προθεσμίας είπα να γυρίσω στον πρώτο αλγόριθμο αφού δούλευε τουλάχιστον χωρίς τις έξτρα συναρτήσεις και να τον τροποποιήσω λίγο. Ειπά να επαναφέρω την αρχική ιδέα περιβαθμολογίας των κινήσεων. Δημιούργησα έναν πίνακα μεγέθους ((αριθμός των for-1) x (στήλες)). Στην τελευταία for βαθμολογούσα την κάθε κατάσταση ως εξής: Στην κάθε τελευταία κίνηση (που ήταν του αντιπάλου) έβαζα σε -6 αν έχανα -6 αν ήταν ισοπαλία και έχανα +2 αν ήταν ισοπαλία και κέρδιζα και +2 αν κέρδιζα. Στην συνέχεια έβαζα τη βαθμολογία της τελευταίας κίνησης στη σειρά του πίνακα που αντιστοιχούσε στην προτελευταία for και στη στήλη που αντιστοιχούσε η επάναληψη τις προτελευταίας for. Έτσι είχα b->columns βαθμολογίες για κάθε επάναληψη της for που τις έβαζα

στον πίνακα στις αντίστοιχες θέσεις. Στη συνέχεια έβρισκα τό άθροισμα της σειράς και το έβαζα στην κατάλληλη θέση του πίνακα που αντιστοιχούσε στην προηγούμενη for και ούτω καθεξής. Ουσιαστικά κάθε κίνηση οδηγεί σε κάποιες άλλες κινήσεις. Με βάση το αν αυτές οι κινήσεις είναι ωφέλιμες βαθμολογώ την πρώτη κίνηση. Έτσι ξεκινώντας απο τα leaves σιγά σιγά φτάνουμε και σε μια βαθμολογία για τα roots και επιλέγω το root με την καλύτερη βαθμολογία. Σκοπός της βαθμολόγησης ήταν να οδηγούμε στις κινήσεις που έχουν μόνο θετικά αποτελέσματα όποια και ήταν η κίνηση του αντιπάλου για αυτό βαθμολογήσα έτσι και την ήττα.

Αυτός ο αλγόριθμος νικάει αρκετά συχνά ωστόσο δεν πρόλαβα να βγάλω ποσοστά και έχει θέμα στους μεγαλύτερους πίνακες

Χρησιμοποίησα μια συνάρτηση που υπολογίζει το σκορ στον τελευταίο κόμβο. Επειδή είχα αρχικοποιήσει τον πίνακα με -9999 ήξερα ότι ένα στοιχείο της σειράς (που αναφέρεται σε συγκεκριμένη for) του πίνακα είχε αυτή τη τιμή τότε να μην το λαβω υποψιν. Αν όλα τα στοιχεία της σειράς ήταν -9999 αυτό σήμαινε ότι ήταν τελευταία κίνηση οπότε το loop της προηγούμενης for ήταν leaf και όχι απλά κόμβος αρα ισχύουν για κείνον οι κανόνες που ισχύουν για τα leaves. Όσο έτρεξα τον αλγόριθμο κέρδιζε αλλά λόγω λήξης προθεσμίας δεν πρόλαβα να συλλέξω αρκετά δεδομένα για το καλύτερο scoring system αντε βάλω τις μέγιστες for που μπορούσα.

Σημείωση: Για να αναιρώ την κίνηση καθώς δεν είχα πολύ χρόνο να τροποποιήσω την InsertInto εφτιάχνα ένα αντίγραφο του αντιγράφου (inception) πριν βάλω την κίνηση και μετά όταν χρειαζόταν κατέστρεφε το πρώτο αντίγραφο και το έκανα ίσο με το δεύτερο

Γιακουμόγλου Πασχάλης 10054